Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
TAMARA ĆAPETA
prednesené 5. júna 2025 [1]

Vec C-811/23 P

Európska komisia
proti
Zippo Manufacturing Co.,

Zippo GmbH

„Odvolanie – Spoločná obchodná politika – Nariadenie (EÚ) č. 654/2014 – Opatrenia prijaté Spojenými štátmi americkými na dovoz určitých výrobkov z hliníka a ocele – ‚Vyrovnávacie' opatrenia v podobe dodatočných valorických ciel na určité kategórie výrobkov – Právo byť vypočutý"

I. Úvod

1. „Najkrajšie slovo v slovníku je podľa mňa slovo clo a je to moje obľúbené slovo," povedal nedávno americký prezident Donald J. Trump. [2]

2. Fascinácia súčasného amerického prezidenta Trumpa clami trvá prinajmenšom od jeho prvého funkčného obdobia. V roku 2018 Spojené štáty americké (ďalej len „Spojené štáty") na základe jeho pokynov uložili valorické clá na niekoľko druhov výrobkov z ocele rôzneho pôvodu vrátane výrobkov z Európskej únie. V reakcii na to Európska únia uložila vyrovnávacie opatrenia v podobe dodatočných valorických ciel na určité colné číselné položky kombinovanej nomenklatúry [3] (ďalej len „KN").

3. Jednou z kategórií výrobkov, ktoré boli terčom tejto krížovej geopolitickej paľby, bol číselný znak KN 9613 80 00 („Ostatné zapaľovače"), na ktorý vykonávacie nariadenie (EÚ) 2020/502 [4] (ďalej len „sporné nariadenie") uložilo dodatočné valorické clo vo výške 20 %.

[1] Jazyk prednesu: angličtina.

[2] Pozri LEONARD, J.: In Trump's Economic Plan, Tariff is „the Most Beautiful Word". https://www.bloomberg.com/news/newsletters/2024-10-15/in-trump-s-economic-plan-tariff-is-the-most-beautiful-word, 15. októbra 2024.

[3] Príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 1987, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382) (ďalej len „kombinovaná nomenklatúra").

[4] Vykonávacie nariadenie Komisie zo 6. apríla 2020 o určitých opatreniach obchodnej politiky týkajúcich sa určitých výrobkov s pôvodom v Spojených štátoch amerických (Ú. v. EÚ L 109, 2020, s. 10).

4. Zapaľovač „Zippo“, ktorý je typickým americkým výrobkom, možno zaradiť do tejto kategórie výrobkov. Spoločnosti Zippo Manufacturing Co., Zippo GmbH a Zippo SAS (ďalej spolu len „Zippo“)[5] preto napadli sporné nariadenie na Všeobecnom súde. Jedným z ich tvrdení bolo, že mali byť pred uložením týchto ciel vypočuté.

5. V rozsudku z 18. októbra 2023, Zippo Manufacturing a Zippo/Komisia (T-402/20, EU:T:2023:640) (ďalej len „napadnutý rozsudok“), Všeobecný súd s týmto tvrdením súhlasil.

6. Európska komisia podala proti tomuto rozsudku odvolanie, pričom najmä tvrdila, že právo byť vypočutý, ktoré je zaručené článkom 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), sa v prejednávanej veci neuplatňuje. Súhlasím.

II. Okolnosti predchádzajúce sporu

A. Správne konanie

7. Okolnosti predchádzajúce tomuto sporu sú uvedené v bodoch 2 až 13 napadnutého rozsudku. Je však potrebné uviesť nasledujúce skutočnosti.

8. Dňa 2. marca 2018 prezident. Trump okrem iného uverejnil na Twitteri toto:

„Musíme chrániť svoju krajinu a pracovníkov. Náš oceliarsky priemysel je v zlom stave. AK NEMÁTE OCEĽ, NEMÁTE KRAJINU!“[6]

9. Spojené štáty prijali 8. marca 2018 opatrenia vo forme valorického cla vo výške 20 % na dovoz určitých výrobkov z ocele a hliníka okrem iného z Európskej únie s účinnosťou od 23. marca 2018 a s neobmedzeným trvaním.[7]

10. Komisia 16. mája 2018 v reakcii na uvedené opatrenia uverejnila vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/724,[8] ktorým postupne uložila dodatočné clá na určité výrobky zo Spojených štátov. Vybratý sortiment výrobkov, na ktoré sa vzťahujú číselné znaky KN patriace do pôsobnosti tohto nariadenia, zahŕňa kukuricu cukrovú, brusnice, tabak, make-up, odevy, výrobky z ocele, bourbon, papier, obuv, výrobky pre domácnosť, práčky, batérie, motorové vozidlá, motocykle, rybárske plavidlá a motorové člny.

[5] Vo vyjadrení k tomuto odvolaniu Zippo uvádza, že spoločnosť Zippo SAS medzičasom prestala existovať.

[6] Pozri The American Presidency Project, tweety z 2. marca 2018, k dispozícii na adrese: https://www.presidency.ucsb.edu/documents/tweets-march-2-2018.

[7] Pozri Federálny register Spojených štátov amerických, vyhlásenie 9705 z 8. marca 2018, Adjusting Imports of Steel Into the United States (Úprava dovozu ocele do Spojených štátov), FR Doc. 2018-05478. Tieto clá boli neskôr odložené na 1. máj 2018 a potom na 1. jún 2018; pozri Federálny register Spojených štátov amerických, vyhlásenie 9711 z 22. marca 2018, Adjusting Imports of Steel Into the United States (Úprava dovozu ocele do Spojených štátov), FR Doc. 2018-06425, a vyhlásenie 9740 z 30. apríla 2018, Adjusting Imports of Steel Into the United States (Úprava dovozu ocele do Spojených štátov), FR Doc. 2018-09841.

[8] Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/724 zo 16. mája 2018 o určitých opatreniach obchodnej politiky týkajúcich sa určitých výrobkov s pôvodom v Spojených štátoch amerických (Ú. v. EÚ L 122, 2018, s. 14) [ďalej len „nariadenie (EÚ) 2018/724“]. V rozsahu, v akom sa tieto clá týkali motocyklov, boli predmetom konania, ktoré sa skončilo rozsudkom z 21. novembra 2024, Harley-Davidson Europe a Neovia Logistics Services International/Komisia (C-297/23 P, EU:C:2024:971).

11. Európska únia 18. mája 2018 oznámila Rade Svetovej obchodnej organizácie (WTO) pre obchod s tovarom navrhované pozastavenie koncesií a ďalších záväzkov v súlade s článkom 8 ods. 2 Dohody WTO o ochranných opatreniach, pokiaľ ide o číselné znaky KN uvedené vo vykonávacom nariadení 2018/724. [9]

12. Spojené štáty 24. januára 2020 rozšírili clá na určité odvodené výrobky z ocele a hliníka, ktoré sa mali uplatňovať od 24. januára 2020 opäť s neobmedzeným trvaním. [10]

13. Dňa 6. marca 2020 si Komisia podľa článku 9 nariadenia (EÚ) č. 654/2014 (ďalej len „nariadenie o presadzovaní“) [11] vyžiadala stanoviská príslušných zainteresovaných strán prostredníctvom oznámenia uverejneného na internetovej stránke Generálneho riaditeľstva (GR) Komisie pre obchod. [12] Zhromažďovanie informácií, o ktoré sa GR pre obchod už v tom čase usilovalo, sa týkalo okrem iného číselného znaku KN 9613 80 00. [13]

14. Zippo sa na tomto postupe nezúčastnila.

15. Komisia 7. apríla 2020 uverejnila sporné nariadenie.

16. Komisia v ňom vysvetľuje, že „napriek tomu, že Spojené štáty americké označujú tieto opatrenia ako bezpečnostné opatrenia, v podstate ide o ochranné opatrenia“. [14] Vzhľadom na to, že konzultácie so Spojenými štátmi neviedli k uspokojivému riešeniu, Európska únia si uplatnila právo na pozastavenie a obnovenie rovnováhy koncesií v súlade s Dohodou WTO o ochranných opatreniach na základe článku 4 ods. 1 nariadenia o presadzovaní. [15]

17. Vhodné opatrenia na tento účel mali podobu opatrení obchodnej politiky pozostávajúcich z pozastavenia colných koncesií a uloženia nových alebo zvýšených ciel. [16]

18. V prípade výrobkov patriacich pod číselný znak KN 9613 80 00 („Ostatné zapaľovače“ patriace do kategórie „Zapaľovače cigariet a ostatné zapaľovače, tiež mechanické alebo elektrické, a ich časti a súčasti iné ako kamienky a knôty“) to znamenalo uloženie dodatočného valorického cla vo výške 20%. [17] Podľa sporného nariadenia „Komisia pri navrhovaní a výbere týchto opatrení uplatnila objektívne kritériá v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. c) a článkom 4 ods. 3“ nariadenia o presadzovaní. [18]

[9] Pozri WTO, Výbor pre ochranné opatrenia, Okamžité oznámenie podľa článku 12 ods. 5 Dohody o ochranných opatreniach Rade pre obchod s tovarom o návrhu na pozastavenie koncesií a ďalších záväzkov uvedených v článku 8 ods. 2 Dohody o ochranných opatreniach, G/SG/N/12/EU/1, s 1.

[10] Pozri Federálny register Spojených štátov amerických, vyhlásenie 9980 z 24. januára 2020 (Adjusting Imports of Derivative Aluminum Articles and Derivative Steel Articles Into the United States, Úprava dovozu odvodených výrobkov z hliníka a odvodených výrobkov z ocele do Spojených štátov), FR Doc. 2020-01806.

[11] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 654/2014 z 15. mája 2014 o výkone práv Únie na účely uplatňovania a presadzovania pravidiel medzinárodného obchodu, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 3286/94 stanovujúce postupy Spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistenia uplatňovania práv Spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod záštitou Svetovej obchodnej organizácie (Ú. v. EÚ L 189, 2014, s. 50).

[12] Pozri napadnutý rozsudok, bod 7.

[13] V napadnutom rozsudku v bode 7 Všeobecný súd vysvetľuje, že „medzi opatreniami plánovanými po ukončení uvedeného zhromažďovania“ Komisia uviedla možnosť uplatniť dodatočné valorické clá na výrobky patriace pod číselný znak KN 9613 80 00. Na základe spisu Všeobecného súdu sa však domnievam, že dotazník uverejnený na internetovej stránke GR pre obchod už naznačoval možnosť zvýšenia ciel na výrobky patriace pod tento číselný znak KN.

[14] Pozri sporné nariadenie, odôvodnenie 2.

[15] Pozri sporné nariadenie, odôvodnenia 8 a 9.

[16] Pozri sporné nariadenie, odôvodnenie 9.

[17] Pozri článok 1 ods. 2 sporného nariadenia.

[18] Pozri odôvodnenie 10 sporného nariadenia.

19. Článok 4 ods. 2 písm. c) tohto nariadenia splnomocňuje Komisiu prijímať opatrenia obchodnej politiky „v súlade s podmienkami Dohody WTO o ochranných opatreniach“ na úrovni „v podstate rovnocenn[ej] s rozsahom koncesií alebo iných záväzkov dotknutých ochranným opatrením“.

20. Podľa článku 4 ods. 3 nariadenia o presadzovaní sa sporné opatrenia obchodnej politiky určujú na základe týchto kritérií: „a) účinnosť opatrení, pokiaľ ide o podnietenie tretích krajín na to, aby dodržiavali pravidlá medzinárodného obchodu“, „b) potenciál opatrení, pokiaľ ide o poskytnutie úľavy hospodárskym subjektom v Únii, ktoré boli dotknuté opatreniami tretej krajiny“, „c) dostupnosť alternatívnych zdrojov dodávok príslušného tovaru alebo poskytnutia príslušných služieb v záujme predídenia akémukoľvek nepriaznivému vplyvu na nadväzujúce odvetvia, verejných obstarávateľov alebo obstarávateľov, alebo konečných spotrebiteľov v rámci Únie alebo jeho minimalizácie“, „d) zabránenie neprimeranej administratívnej zložitosti a nákladom pri uplatňovaní opatrení“ a „e) akékoľvek osobitné kritériá, ktoré možno stanoviť v dohodách o medzinárodnom obchode v súvislosti s prípadmi uvedenými v článku 3“ nariadenia o presadzovaní.

21. Zo spisu Súdneho dvora vyplýva, že podľa poznámky do spisu GR pre obchod z 26. marca 2020 v rámci zhromažďovania informácií podľa článku 9 nariadenia o presadzovaní sa „posúdenie jednotlivých požiadaviek zainteresovaných strán odrážalo príslušné kritériá v súlade s nariadením o presadzovaní, konkrétne vyššie uvedené písmená [b)] a [c)]. Komisia sa pri výbere výrobkov riadila v prvom rade týmito kritériami. Keďže plánovanými opatreniami sú clá uplatňované na hraniciach, podmienka uvedená v písmene [d)] je splnená. Kritérium písmena [e)] sa neuplatňuje, lebo Dohoda WTO o ochranných opatreniach nestanovuje dodatočné osobitné kritériá nad rámec podstatnej rovnocennosti. Kritérium písmena [a)] sa neuplatňuje na situáciu, lebo je relevantné pre iné situácie upravené v nariadení o presadzovaní.“ [19]

22. Sporné nariadenie nadobudlo účinnosť 6. apríla 2020. [20]

23. Európska únia 7. apríla 2020 oznámila Rade WTO pre obchod s tovarom opatrenia uložené sporným nariadením podľa článku 8 ods. 2 Dohody WTO o ochranných opatreniach. [21]

24. Po tom, čo Spojené štáty 31. októbra 2021 oznámili pozastavenie svojich opatrení na obdobie končiace sa 31. decembrom 2023, Komisia tiež pozastavila opatrenia uložené sporným nariadením do 31. decembra 2023. [22]

B. Napadnutý rozsudok

25. Kovové mechanické „vetruvzdorné“ zapaľovače vyrábané spoločnosťou Zippo Manufacturing Co. v Spojených štátoch dováža do Európskej únie spoločnosť Zippo GmbH pod číselným znakom KN 9613 80 00 (ďalej len „dotknutý výrobok“). Na tento číselný znak KN sa vzťahuje sporné nariadenie.

[19] Tento dokument je zaregistrovaný ako Ares(2020)1798978 a Zippo ho pripojila k replike v konaní na Všeobecnom súde.

[20] Pozri sporné nariadenie, článok 3.

[21] Pozri WTO, Výbor pre ochranné opatrenia, Okamžité oznámenie podľa článku 12 ods. 5 Dohody o ochranných opatreniach Rade pre obchod s tovarom o návrhu na pozastavenie koncesií a ďalších záväzkov uvedených v článku 8 ods. 2 Dohody o ochranných opatreniach, G/SG/N/12/EU/2, s. 1.

[22] Článok 2 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2021/2083 z 26. novembra 2021, ktorým sa pozastavujú opatrenia obchodnej politiky týkajúce sa určitých výrobkov s pôvodom v Spojených štátoch amerických uložené vykonávacími nariadeniami (EÚ) 2018/886 a (EÚ) 2020/502 (Ú. v. EÚ L 426, 2021, s. 41).

26. Dňa 30. júna 2020 podala Zippo žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia sporného nariadenia.

27. Dňa 18. októbra 2023 Všeobecný súd vydal napadnutý rozsudok, ktorým zrušil sporné nariadenie v rozsahu, v akom sa týka výrobkov patriacich pod číselný znak KN 9613 80 00, z dôvodu, že Komisia nedodržala právo spoločnosti Zippo byť vypočutá počas konania, ktoré viedlo k prijatiu tohto nariadenia.

28. Tento rozsudok má v podstate takúto štruktúru.

29. Pokiaľ ide o prípustnosť, Všeobecný súd sa zaoberal len situáciou spoločnosti Zippo Manufacturing Co. [23]

30. Po prvé tento súd vysvetlil, že Zippo Manufacturing Co. je osobne dotknutá sporným nariadením z dôvodu „súbor[u] skutkových a právnych okolností vytvárajúcich osobitnú situáciu, ktorá [ju] charakterizuje… vo vzťahu ku všetkým ostatným hospodárskym subjektom“. [24] Po druhé Všeobecný súd konštatoval, že sporné nariadenie sa priamo týka spoločnosti Zippo Manufacturing Co. najmä preto, že toto nariadenie ovplyvnilo právo spoločnosti na prístup na trh Únie. [25] Po tretie tento súd konštatoval, že spoločnosť si zachovala záujem na konaní – napriek pozastaveniu uplatňovania sporného nariadenia – s cieľom vyhnúť sa tomu, aby sa vytýkané protiprávne konania neopakovali v budúcnosti. [26]

31. Pokiaľ ide o dôvodnosť žaloby, Všeobecný súd sa hneď zaoberal piatym žalobným dôvodom, ktorým Zippo tvrdila, že Komisia porušila zásadu riadnej správy vecí verejných. [27]

32. Po prvé tento súd posúdil žalobný dôvod spoločnosti Zippo z hľadiska požiadaviek stanovených v článku 9 nariadenia o presadzovaní. Konštatoval, že toto ustanovenie neukladá Komisii povinnosť informovať príslušné zainteresované strany o procese zhromažďovania informácií prostredníctvom uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie, ale že postačuje oznámenie tohto procesu prostredníctvom uverejnenia na internetovej stránke GR pre obchod. [28]

33. Po druhé Všeobecný súd uviedol, že právo na riadnu správu vecí verejných obsahuje samostatné právo každej osoby byť vypočutá pred prijatím individuálneho opatrenia, ktoré by jej mohlo spôsobovať ujmu. V tejto súvislosti sa odvolával na článok 41 ods. 2 písm. a) Charty. [29] Podľa tohto súdu vyrovnávacie opatrenia uložené podľa článku 4 vykonávacieho nariadenia „sú… určené na to, aby vyvolali nepriaznivý hospodársky vplyv na činnosť podnikov v Spojených štátoch, ktoré vyvážajú do Únie výrobky, na ktoré sa tieto opatrenia uplatňujú“. [30] Aj keď teda takéto opatrenie „nie je prijaté v individuálnom konaní proti podnikom vyvážajúcim výrobky… môže predstavovať opatrenie schopné ovplyvniť záujmy uvedených podnikov“, takže „nemožno vylúčiť“, že tieto podniky sa môžu dovolávať práva byť vypočuté. [31]

[23] Pozri napadnutý rozsudok, body 44 a 45.

[24] Napadnutý rozsudok, body 30 a 31.

[25] Napadnutý rozsudok, bod 41.

[26] Napadnutý rozsudok, bod 47.

[27] Všeobecný súd nerozhodol o štyroch ďalších žalobných dôvodoch, ktoré uviedla Zippo, a to po prvé o porušení zásady proporcionality, po druhé o porušení zásady zákazu diskriminácie a rovnosti zaobchádzania, po tretie o zjavne nesprávnom posúdení právneho a skutkového stavu z dôvodu nedostatočného odôvodnenia výberu dotknutého výrobku a po štvrté o zjavne nesprávnom právnom posúdení záväzkov Európskej únie v rámci WTO.

[28] Pozri v tomto zmysle napadnutý rozsudok, body 53 až 58.

[29] Pozri v tomto zmysle napadnutý rozsudok, body 59 až 63.

[30] Pozri v tomto zmysle napadnutý rozsudok, body 67 až 71.

[31] Pozri napadnutý rozsudok, body 72 a 73.

34. Všeobecný súd zároveň konštatoval, že článok 9 nariadenia o presadzovaní nepredstavuje vykonanie práva na vypočutie v rozsahu, v akom stanovuje povinnosť Komisie vyžadovať informácie a stanoviská týkajúce sa hospodárskych záujmov Európskej únie, pokiaľ ide o konkrétne tovary alebo služby, a nie informácie o konkrétnych záujmoch podnikov nepriaznivo ovplyvnených navrhovanými opatreniami EÚ. [32]

35. Vzhľadom na tieto predpoklady a vzhľadom na to, že Komisia vedela, že Zippo môže byť nepriaznivo ovplyvnená opatreniami zavedenými sporným nariadením, Všeobecný súd dospel k záveru, že Komisia mala poskytnúť tejto účastníčke konania možnosť byť vypočutá priamo počas postupu prijímania sporného nariadenia. [33]

36. Všeobecný súd napokon konštatoval, že porušenie práva byť vypočutý mohlo mať vplyv na výsledok konania. Uviedol, že ak by spoločnosti Zippo bolo priznané právo byť vypočutá, „nemožno vylúčiť, že napadnuté nariadenie by malo iný obsah“. [34]

37. Vzhľadom na vyššie uvedené Všeobecný súd vyhovel piatemu žalobnému dôvodu a zrušil sporné nariadenie bez preskúmania ostatných žalobných dôvodov.

C. Konanie na Súdnom dvore

38. Svojím odvolaním podaným 26. decembra 2023 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, zamietol piaty žalobný dôvod týkajúci sa porušenia zásady riadnej správy vecí verejných a zaviazal spoločnosť Zippo na náhradu trov konania.

39. Zippo navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

40. Komisia aj Zippo využili svoje právo na repliku a dupliku. Pojednávanie sa nekonalo.

III. Analýza

41. Súdny dvor ma požiadal, aby som svoju analýzu zamerala na prvý odvolací dôvod. Komisia v ňom tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že táto inštitúcia porušila právo spoločnosti Zippo byť vypočutá, zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty. [35]

42. Komisia tento odvolací dôvod rozdeľuje do troch častí. V prvej časti tvrdí, že Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že článok 41 ods. 2 písm. a) Charty sa neuplatňuje na všeobecne platné akty. V druhej časti následne tvrdí, že sporné nariadenie nepredstavuje „individuálne opatrenie“.

[32] Pozri v tomto zmysle napadnutý rozsudok, bod 67.

[33] Pozri v tomto zmysle napadnutý rozsudok, body 74 až 77.

[34] Pozri v tomto zmysle napadnutý rozsudok, body 87 až 90.

[35] Zdá sa, že Komisia na úvod svojho prvého odvolacieho dôvodu namieta, že piaty žalobný dôvod spoločnosti Zippo sa v skutočnosti netýka práva byť vypočutý, keďže tento odvolací dôvod kritizuje postup zhromažďovania informácií Komisiou podľa článku 9 nariadenia o presadzovaní z hľadiska zásady riadnej správy vecí verejných, ktorá sa odráža v článku 41 Charty. Komisia však Všeobecnému súdu výslovne nevytýka, že v rámci piateho žalobného dôvodu spoločnosti Zippo prekročil rámec žalobných návrhov. V každom prípade široký výklad tohto žalobného dôvodu umožňuje vykladať tvrdenia Zippo v tom zmysle, že namieta porušenie práva byť vypočutý, keďže Zippo tvrdí že Komisia ich mala individuálne informovať o sporných opatreniach, ktoré sú proti nim namierené.

Napokon v tretej časti namieta, že aj keby Zippo mala právo byť vypočutá v súvislosti s prijatím sporného nariadenia, toto právo bolo dodržané postupom zhromažďovania informácií vedeným podľa článku 9 nariadenia o presadzovaní.

43. Použijem štruktúru vymedzenú Komisiou a postupne sa budem zaoberať tvrdeniami týkajúcimi sa troch častí (oddiel A). Hoci navrhnem Súdnemu dvoru, aby vyhovel trom častiam Komisie, na záver konštatujem, že stav konania neumožňuje vydať konečné rozhodnutie, a preto treba vec vrátiť Všeobecnému súdu (oddiel B).

A. Prvý odvolací dôvod

1. Prvá časť: článok 41 ods. 2 písm. a) Charty sa nevzťahuje na všeobecne platné akty

44. Podľa Komisie Všeobecný súd síce správne konštatoval, že rozsah pôsobnosti článku 41 ods. 2 písm. a) Charty je obmedzený na individuálne opatrenia,[36] túto požiadavku však neuplatnil na konanie, ktoré viedlo k prijatiu sporného nariadenia, keďže tento akt práva Únie nepredstavuje individuálne opatrenie v zmysle tohto ustanovenia.[37]

45. Zippo sa zas domnieva, že Všeobecný súd neporušil požiadavku individuálneho opatrenia, ktorá vyplýva z článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, a že napadnutý rozsudok netvrdí opak.

46. Hoci súhlasím s tvrdením spoločnosti Zippo, že napadnutý rozsudok to výslovne neuvádza, Komisia má pravdu v tom, že Všeobecný súd zrejme vykladá a uplatňuje článok 41 ods. 2 písm. a) Charty tak, ako keby požiadavka „individuálneho opatrenia“, ktorá je v ňom stanovená, neexistovala, takže sa zdá, že tento súd dospel k záveru, že nepriaznivý účinok na určitú osobu postačuje na vznik práva byť vypočutý.[38]

47. Tento prístup je zjavne nesprávny.

48. Už zo znenia článku 41 ods. 2 písm. a) Charty a relevantnej judikatúry vyplýva,[39] že právo byť vypočutý podľa tohto ustanovenia sa uplatní v prípade splnenia dvoch podmienok: po prvé opatrenie je individuálnym opatrením, ktoré sa má prijať v správnom konaní vedenom vo vzťahu k určitej osobe, a po druhé opatrenie, ktoré sa má prijať, môže tejto osobe spôsobiť ujmu.

49. Práve na základe tejto logiky Súdny dvor rozhodol, že právo byť vypočutý, ako sa odráža v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, sa uplatní len v konaní, v ktorom správny orgán prijme individuálne opatrenie vo vzťahu k určitej osobe, a nie v konaní, ktoré vedie k vydaniu všeobecne platného aktu.[40]

[36] Pozri napadnutý rozsudok, bod 61.

[37] Vo svojom odvolaní Komisia na podporu tohto tvrdenia odkazuje na body 63, 65, 73 a 91 napadnutého rozsudku.

[38] Pozri body 63, 65, 67 a 72 až 74 napadnutého rozsudku.

[39] Pozri vysvetlivky k Charte základných práv k článku 41, ktoré odkazujú najmä na rozsudky z 21. novembra 1991, Technische Universität München (C-269/90, EU:C:1991:438, bod 14), a zo 6. decembra 1994, Lisrestal a i./Komisia (T-450/93, EU:T:1994:290, bod 42) [potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom z 24. októbra 1996, Komisia/Lisrestal a i. (C-32/95 P, EU:C:1996:402, bod 21 a nasl.)].

[40] Pozri rozsudok zo 17. marca 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153, bod 49) (ktorý odoprel uplatnenie práva byť vypočutý podľa článku 41 Charty vo vzťahu k všeobecne platným aktom v oblasti spoločnej politiky rybolovu). Pozri tiež rozsudok z 22. júna 2023, Arysta LifeScience Great Britain/Komisia (C-259/22 P, neuverejnený, EU:C:2023:513, body 49 a 50), a analogicky, pokiaľ ide o legislatívne akty, rozsudok zo 14. októbra 1999, Atlanta/Európske spoločenstvo (C-104/97 P, EU:C:1999:498, body 35 až 38).

50. Existujú dôležité politické dôvody, prečo je toto obmedzenie opodstatnené: väčšina všeobecne platných aktov, ak nie všetky, môžu mať nepriaznivý vplyv aspoň na jednu fyzickú alebo právnickú osobu, či už ju možno vopred označiť alebo nie. Hoci ako tvrdí aj Komisia, inštitúcie Únie musia zohľadniť vplyv, ktorý takéto opatrenia môžu mať na fyzické alebo právnické osoby, nie sú povinné zohľadniť osobitnú situáciu týchto osôb.

51. Všeobecné ovplyvnenie osoby takýmto opatrením teda nemôže postačovať na vznik práva byť vypočutý, ktoré je zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty.

52. Ako správne tvrdí Komisia, opak, teda priznanie práva byť vypočutý každej osobe, ktorá by mohla byť dotknutá všeobecne platným aktom, by bol v praxi neuskutočniteľný.

53. Aj keby sa však podarilo nájsť prostriedky na vykonanie takéhoto kroku, nebolo by možné ani len identifikovať a informovať všetky osoby, ktorých sa dotýka všeobecne platný akt, s cieľom vypočuť ich.

54. V oblasti spoločnej obchodnej politiky je dôvodom to, že ako Komisia vysvetlila v odpovedi na otázky, ktoré Všeobecný súd položil účastníčkam konania, táto inštitúcia nemá k dispozícii ani len zoznam dovozcov určitého výrobku. Nemá ani prístup k individuálnym údajom, ktoré by umožňovali identifikáciu potenciálne dotknutých osôb.

55. Z toho vyplýva, že tak z právnych, ako aj z praktických dôvodov „individuálne“ právo byť vypočutý, ako sa odráža v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, môže vzniknúť len vo vzťahu k individuálnym opatreniam.[41]

56. Prvej časti prvého odvolacieho dôvodu je preto potrebné vyhovieť.

2. Druhá časť: sporné nariadenie nepredstavuje „individuálne opatrenie“

57. Komisia ďalej tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že sporné nariadenie predstavuje vo vzťahu k spoločnosti Zippo individuálne opatrenie v zmysle článku 41 ods. 2 písm. a) Charty.

58. Súhlasím s Komisiou.

59. Po prvé sporné opatrenie je nariadením, teda aktom, ktorý má podľa článku 288 druhého odseku ZFEÚ všeobecnú platnosť vo vzťahu ku každému subjektu práva Únie.

[41] To však nebráni normotvorcovi Únie, ba dokonca ani Komisii pri výkone delegovaných právomocí, aby sa rozhodli priznať osobám, ktorých sa týka všeobecne platný akt, právo na vypočutie; pozri v tejto súvislosti rozsudok z 22. júna 2023, Arysta LifeScience Great Britain/Komisia (C-259/22 P, neuverejnený, EU:C:2023:513, bod 51). Pokiaľ ide o príklady z oblasti spoločnej obchodnej politiky, pozri článok 5 ods. 10, článok 6 ods. 5 a článok 21 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21), a články 4 a 15 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 1083/2013 z 28. augusta 2013, ktorým sa stanovujú pravidlá týkajúce sa postupu dočasného zrušenia colných preferencií a prijatia všeobecných ochranných opatrení na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 978/2012, ktorým sa uplatňuje systém všeobecných colných preferencií (Ú. v. EÚ L 293, 2013, s. 16).

60. Spoločnosť Zippo však v podstate správne tvrdí, že táto forma aktu sama osebe nevylučuje možnosť, že sporné nariadenie môže obsahovať individuálne rozhodnutia vo vzťahu ku konkrétnym osobám, takže právo byť vypočutý, ako je uvedené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, by sa na ňu mohlo vzťahovať. [42]

61. Je to tak napríklad v oblasti antidumpingových a reštriktívnych opatrení, kde Komisia a Rada Európskej únie prijímajú nariadenia na uloženie určitých opatrení fyzickým alebo právnickým osobám *ad nominen*. Takéto opatrenia sa síce vo všeobecnosti prijímajú vo forme nariadenia, majú však pre niektoré fyzické a právnické osoby znaky rozhodnutia, keďže odrážajú konečné stanovisko inštitúcií Únie po správnom konaní vo vzťahu k ich konkrétnej situácii. [43]

62. Z tohto dôvodu sa tieto fyzické a právnické osoby môžu dovolávať práva byť vypočuté, ako keby im bolo toto nariadenie určené, aj keď príslušné sekundárne právo Únie túto možnosť nestanovuje. [44]

63. Sporné nariadenie je však odlišné.

64. Objektívne určuje situácie a vyvoláva právne účinky vo vzťahu ku všeobecne a abstraktne vymedzeným kategóriám osôb. [45]

65. V prejednávanej veci sa vzťahuje na všetky dovozy zo Spojených štátov, ktoré patria pod číselný znak KN 9613 80 00.

66. Na tento účel sporné nariadenie nepoužíva informácie týkajúce sa podnikateľských činností ani jednej z fyzických a právnických osôb, ktorých sa týka.

67. Rovnako nie je namierené proti správaniu jedného konkrétneho podniku [46] ani určené spoločnosti Zippo. [47]

[42] Pozri analogicky rozsudok zo 17. júla 2008, Athinaïki Techniki/Komisia (C-521/06 P, EU:C:2008:422, body 42 až 44) (ktorý vysvetľuje, že pre kvalifikáciu aktu je v zásade nepodstatné, či spĺňa určité formálne požiadavky alebo nie, ale je potrebné zohľadniť podstatu sporného opatrenia a úmysel jeho autora).

[43] V oblasti antidumpingu pozri najmä rozsudok z 29. marca 1979, NTN Toyo Bearing a i./Rada (113/77, EU:C:1979:91, bod 8) (ktorý vysvetľuje, že antidumpingové nariadenie je „individualizované“ pre tých vyvážajúcich výrobcov dotknutého výrobku, ktorých údaje sa použili v priebehu prešetrovania). Pozri tiež rozsudok z 21. februára 1984, Allied Corporation a i./Komisia (239/82 a 275/82, EU:C:1984:68, body 11 a 12) (ktorý v bode 12 vysvetľuje, že „opatrenia ukladajúce antidumpingové clá sa môžu priamo a osobne dotýkať tých výrobcov a vývozcov, ktorí sú schopní preukázať, že boli označení v opatreniach prijatých Komisiou alebo Radou alebo že sa ich týkalo predbežné prešetrovanie“). Pokiaľ ide o reštriktívne opatrenia, pozri najmä rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia (C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, body 241 až 244), a z 23. apríla 2013, Gbagbo a i./Rada (C-478/11 P až C-482/11 P, EU:C:2013:258, bod 56) (posledný uvedený rozsudok vysvetľuje, že „v rozsahu, v akom určitej kategórii adresátov, vymedzenej všeobecným a abstraktným spôsobom, zakazujú najmä sprístupniť finančné prostriedky a hospodárske zdroje osobám a subjektom, ktorých mená sú uvedené na zoznamoch nachádzajúcich sa v ich prílohách, predstavujú akty všeobecnej pôsobnosti a zároveň súbor individuálnych rozhodnutí voči uvedeným osobám a subjektom“).

[44] Pozri napríklad rozsudok z 27. júna 1991, Al-Jubail Fertilizer/Rada (C-49/88, EU:C:1991:276, bod 17) (ktorý uznáva potrebu práva byť vypočutý aj v situácii, keď uplatniteľná právna úprava Únie túto možnosť nestanovuje).

[45] Pozri analogicky rozsudok zo 6. októbra 1982, Alusuisse Italia/Rada a Komisia (307/81, EU:C:1982:337, bod 9) (ktorý vysvetľuje, že antidumpingové nariadenie sa vo všeobecnosti vzťahuje na dovoz všetkých výrobkov z určitej krajiny až na niekoľko výnimiek, pokiaľ ide o všetky osoby, ktoré v ňom nie sú výslovne uvedené ako osoby, na ktoré sa vzťahuje osobitné clo).

[46] Pozri napadnutý rozsudok, body 69 (ktorý vysvetľuje, že sporné vyrovnávacie opatrenia nie sú namierené proti spoločnosti Zippo) a 72 (ktorý konštatuje, že tieto opatrenia nie sú „prijaté v individuálnom konaní proti podnikom vyvážajúcim výrobky, ktorých sa toto opatrenie týka“).

[47] Pozri *ex multis* rozsudok z 1. októbra 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada (C-141/08 P, EU:C:2009:598, bod 83 a tam citovaná judikatúra) (ktorý vysvetľuje, že právo byť vypočutý si vyžaduje, aby osoby, ktorým sú určené rozhodnutia, ktoré významne ovplyvňujú ich záujmy, mali možnosť účinne vyjadriť svoje stanovisko).

68. Naopak, ako vysvetlil samotný Všeobecný súd, sporné nariadenie má vo všeobecnosti za cieľ vyvinúť tlak na Spojené štáty, aby zmenili svoje postupy. [48]

69. Spoločnosť Zippo ako taká nemôže tvrdiť, že sporné nariadenie je individuálnym opatrením, ktoré je jej určené, a preto jej malo byť priznané právo byť vypočutá pred jeho prijatím.

70. Ani jeden z rozsudkov, na ktoré sa odvoláva Všeobecný súd, neumožňuje dospieť k opačnému záveru. [49]

71. To, že uskutočňovanie postupu prijatia sporného nariadenia viedlo Komisiu k identifikácii osoby, ktorej záujmy môžu byť nepriaznivo dotknuté, [50] alebo že táto inštitúcia vedela, že dotknutý výrobok patrí do kategórií výrobkov, na ktoré sa vzťahuje tento akt [51] – čo navyše zistila z vlastnej iniciatívy [52] –, neznamená, že sporné nariadenie bolo prijaté v konaní proti spoločnosti Zippo alebo v súvislosti s ňou.

72. Tieto skutočnosti samy osebe nerobia zo sporného nariadenia individuálne opatrenie v zmysle požadovanom na uplatnenie článku 41 ods. 2 písm. a) Charty.

73. Bolo by totiž skutočne znepokojujúce, keby Komisia nepoznala situáciu a hlavných účastníkov trhu USA v oblasti, v ktorej sa rozhodla zaviesť vyrovnávacie opatrenia, a to z jednoduchého dôvodu, že takéto opatrenia by podľa nariadenia o presadzovaní mali byť okrem iného zvolené a navrhnuté s cieľom presadzovať dodržiavanie platných pravidiel medzinárodného obchodu zo strany tretích krajín. [53]

74. Z toho vyplýva, že Komisia správne tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že sporné nariadenie predstavuje pre Zippo „individuálne opatrenie“ v zmysle článku 41 ods. 2 písm. a) Charty.

75. Tento záver nie je spochybnený tvrdením spoločnosti Zippo, podľa ktorého by bolo rozporuplné pripustiť prípustnosť predmetnej žaloby na jednej strane, ale spochybniť uplatniteľnosť práva byť vypočutý na druhej strane.

[48] Pozri napadnutý rozsudok, bod 29.

[49] Ako správne zdôrazňuje Komisia, všetky veci, ktoré Všeobecný súd cituje v bodoch 61 až 65 napadnutého rozsudku, sa týkali okolností, za ktorých išlo o individuálne konania. Ani jeden z týchto rozsudkov teda nepotvrdzuje názor, že samotná existencia nepriaznivých účinkov postačuje na vznik práva byť vypočutý. Rozsudok z 5. novembra 2014, Mukarubega (C-166/13, EU:C:2014:2336), sa tak týkal individuálneho konania o návrate neoprávnene sa zdržiavajúceho štátneho príslušníka tretej krajiny; rozsudok zo 4. júna 2020, ESVČ/De Loecker (C-187/19 P, EU:C:2020:444), sa týkal individuálneho rozhodnutia o preložení dočasného zamestnanca Európskej služby pre vonkajšiu činnosť v záujme služby; rozsudok z 21. decembra 2021, Algebris (UK) a Anchorage Capital Group/SRB (C-934/19 P, EU:C:2021:1042), sa týkal rozhodnutia o riešení krízovej situácie banky Banco Popular, a teda zjavne určeného tejto právnickej osobe, ktoré bolo napadnuté treťou osobou, ktorá tak nemala právo byť vypočutá, a napokon rozsudok z 18. júna 2014, Španielsko/Komisia (T-260/11, EU:T:2014:555), sa týkal rozhodnutia určeného Španielskemu kráľovstvu.

[50] Napadnutý rozsudok, bod 74.

[51] Napadnutý rozsudok, bod 75.

[52] Napadnutý rozsudok, bod 76.

[53] Pozri nariadenie o presadzovaní, odôvodnenie 8.

76. V tejto súvislosti stačí uviesť, že Súdny dvor už mal príležitosť vysvetliť, že skutočnosť, že účastník konania je priamo a osobne dotknutý všeobecne platným aktom, neznamená, že mu musí byť poskytnutá možnosť byť vypočutý v konaní, v ktorom bol tento akt prijatý. [54]

77. Ako správne uviedla Komisia, na to, aby bolo osobe priznané právo byť vypočutá podľa článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, nestačí, aby bola aktom osobne dotknutá. Predmetné konanie musí tiež viesť k „individuálnemu opatreniu“.

78. Možno to vysvetliť rozdielnym účelom podmienok aktívnej legitimácie podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ a podmienok priznania (osobného) práva byť vypočutý podľa článku 41 ods. 2 písm. a) Charty. Na jednej strane priznanie aktívnej legitimácie fyzickej alebo právnickej osobe na súdoch Únie slúži na to, aby osoba poškodená určitým aktom mohla spochybniť jeho právnu platnosť. Na druhej strane právo byť vypočutý má za cieľ umožniť osobe zabrániť prijatiu rozhodnutia, ktoré sa jej týka, ak by toto rozhodnutie malo nepriaznivý vplyv na jej osobný stav. [55]

79. Na to, aby určitá osoba mala prístup k súdom Únie, teda stačí, aby ju opatrenie individualizovalo, aj keď toto opatrenie nebolo prijaté s ohľadom na túto osobu.

80. Naopak, na priznanie práva byť vypočutý v správnom konaní musí byť toto konanie vedené s cieľom reagovať na individuálnu situáciu dotknutej osoby a musí sa skončiť vydaním aktu, ktorý by jej mohol spôsobiť ujmu.

81. Komisia teda správne tvrdila, že konštatovanie, že fyzická alebo právnická osoba je osobne dotknutá všeobecne platným aktom, nevyhnutne neznamená, že sporné opatrenie predstavuje „individuálne opatrenie“ v zmysle článku 41 ods. 2 písm. a) Charty.

82. Druhej časti prvého odvolacieho dôvodu je preto tiež potrebné vyhovieť.

3. Tretia časť: právo byť vypočutý bolo dodržané postupom vedeným podľa článku 9 nariadenia o presadzovaní

83. V tretej časti Komisia v podstate tvrdí, že aj keby sa právo byť vypočutý podľa článku 41 ods. 2 písm. a) Charty uplatňovalo na prejednávanú situáciu, toto právo bolo vykonané prostredníctvom postupu zhromažďovania informácií podľa článku 9 nariadenia o presadzovaní.

a) O prípustnosti

84. Zippo vo vyjadrení k odvolaniu namieta proti prípustnosti tohto tvrdenia Komisie. Domnieva sa, že odvolanie Komisie v tejto časti dostatočne neoznačuje príslušné body napadnutého rozsudku. Odvolanie Komisie v tejto časti teda nespĺňa požiadavky vyplývajúce z článku 169

[54] Pozri rozsudok zo 14. októbra 1999, Atlanta/Európske spoločenstvo (C-104/97 P, EU:C:1999:498, body 34 a 35). Pozri tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mischo vo veci Atlanta/Európske spoločenstvo (C-104/97 P, EU:C:1999:234, body 57 až 70) (kde vysvetľuje, že situácia jednotlivca, ktorý je aktom priamo a osobne dotknutý, je odlišná od situácie, ktorá zakladá právo na obhajobu, keďže v prípade práva na obhajobu je súvislosť s aktom špecifická a týka sa výlučne individuálnej situácie dotknutej osoby), a rozsudky z 11. septembra 2002, Pfizer Animal Health/Rada (T-13/99, EU:T:2002:209, bod 487), a z 13. septembra 2023, Venezuela/Rada (T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, bod 43 a tam citovaná judikatúra).

[55] Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júna 2020, ESVČ/De Loecker (C-187/19 P, EU:C:2020:444, bod 69 a tam citovaná judikatúra) (ktorý vysvetľuje, že „jeho cieľom je predovšetkým umožniť príslušnému orgánu opraviť chybu alebo umožniť dotknutej osobe uviesť také skutočnosti týkajúce sa jej osobného stavu, ktoré môžu ovplyvniť prijatie alebo neprijatie rozhodnutia alebo jeho obsah“).

ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora. Toto ustanovenie stanovuje, že „v právnych dôvodoch a právnych tvrdeniach sa presne označia časti odôvodnenia Všeobecného súdu, ktoré sa napádajú“.

85. Nesúhlasím.

86. Ako vysvetľuje Komisia, táto procesná požiadavka by nemala byť chápaná príliš formalisticky v tom zmysle, že si v každom prípade vyžaduje poukázanie na presné body napadnutého rozsudku.

87. Účelom článku 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku je umožniť Súdnemu dvoru vykonať preskúmanie zákonnosti aktu práva Únie. [56]

88. Toto ustanovenie ako také je vyjadrením článku 256 ods. 2 ZFEÚ a článku 58 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktoré požadujú, aby Súdny dvor bol pri výkone svojej právomoci v odvolacom konaní schopný pochopiť predmet sporu.

89. Táto požiadavka je splnená, ak odvolanie prostredníctvom dôvodov a tvrdení, ktoré uvádza, stanovuje, ktoré časti napadnutého rozsudku navrhuje odvolateľ zrušiť. [57]

90. Ako Súdny dvor uznal, možno to dosiahnuť buď výslovným označením napadnutých dôvodov napadnutého rozsudku, „alebo prostredníctvom citácie, alebo prevzatím častí, ktoré sú v ňom uvedené, čo ich umožňuje identifikovať“. [58]

91. V prejednávanej veci Komisia prostredníctvom tretej časti prvého odvolacieho dôvodu nielenže vysvetľuje, že v podstate spochybňuje záver Všeobecného súdu, podľa ktorého článok 9 nariadenia o presadzovaní nevykonáva právo byť vypočutý, ako sa odráža v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, ale tiež zdôrazňuje, ktoré konkrétne body napadnutého rozsudku navrhuje zrušiť. [59]

92. Z toho vyplýva, že odvolanie je v súlade s článkom 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku a tvrdenie spoločnosti Zippo o neprípustnosti by preto malo byť zamietnuté.

b) O veci samej

93. V bode 67 napadnutého rozsudku Všeobecný súd dospel k záveru, že „ak sa… podnik, ktorého záujmy by mohli byť nepriaznivo dotknuté opatreniami stanovenými vykonávacím aktom prijatým Komisiou v súlade s článkom 4 ods. 1 [nariadenia o presadzovaní], nezúčastnil na takomto zhromažďovaní informácií, nemožno sa domnievať, že jeho právo byť vypočutý, tak ako je zaručené článkom 41 ods. 2 písm. a) Charty, nebolo porušené len z dôvodu, že Komisia si splnila svoju povinnosť zorganizovať uvedené zhromažďovanie podľa článku 9 ods. 1 tohto nariadenia“. [60]

[56] Pozri *ex multis* rozsudok z 10. septembra 2024, Google a Alphabet/Komisia (Google Shopping) (C-48/22 P, EU:C:2024:726, bod 63).

[57] Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia (C-352/98 P, EU:C:2000:361, bod 34 a tam citovaná judikatúra).

[58] Pozri rozsudok z 21. decembra 2021, Aeris Invest/SRB (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, bod 51).

[59] Pozri body 73 a 74 odvolania, ktoré spochybňujú body 67, 85 a 86 napadnutého rozsudku. Pozri tiež s. 3 repliky, na ktorej sa uvádza, že odvolanie Komisie zahŕňa aj priame námietky proti bodom 91 a 92 napadnutého rozsudku.

[60] Napadnutý rozsudok, bod 67.

94. Komisia spochybňuje tento výklad článku 9 nariadenia o presadzovaní. Domnieva sa, že výklad tohto ustanovenia zo strany Všeobecného súdu môže podnietiť zainteresované strany, aby sa nezúčastňovali na postupoch zhromažďovania informácií, o aké ide v prejednávanej veci, len aby neskôr spochybnili platnosť aktu práva Únie, ktorý z nich vyplynul, z dôvodu porušenia práva na obhajobu.

95. Ako som už vysvetlila v bode 49 týchto návrhov, právo byť vypočutý v konaní, ktoré vedie k prijatiu všeobecne platných aktov, ako je to v prípade sporného nariadenia, nemôže byť založené na článku 41 ods. 2 písm. a) Charty.

96. V systéme založenom na princípe participatívnej demokracie,[61] kde subjekty, ktoré môžu byť dotknuté všeobecne platnými aktmi prijatými správnym orgánom, musia mať možnosť vyjadriť svoje záujmy a vysvetliť svoje obavy,[62] však táto možnosť môže byť poskytnutá prostredníctvom určitého postupu zhromažďovania informácií pred prijatím takýchto opatrení, akým je postup stanovený v článku 9 nariadenia o presadzovaní.

97. V napadnutom rozsudku Všeobecný súd nekonštatoval nijaký problém súvisiaci s transparentnosťou a otvorenosťou tohto postupu v rozsahu, v akom bol organizovaný v súvislosti s prijatím sporného nariadenia.[63]

98. Spoločnosť Zippo toto konštatovanie nespochybnila ani vzájomným odvolaním.

99. Možno teda dospieť k záveru, že v prejednávanej veci bolo právo byť vypočutý v konaniach, ktoré vedú k prijatiu všeobecne platných aktov, rešpektované v rozsahu, v akom možno takéto právo považovať za existujúce podľa práva Únie nezávisle od článku 41 ods. 2 písm. a) Charty.

100. Skutočnosť, že Zippo sa nezúčastnila na postupe zhromažďovania informácií napriek tomu, že bola informovaná o jeho existencii prostredníctvom oznámenia uverejneného na internetovej stránke GR pre obchod, nemá vplyv na tento záver.

101. Ak by sa Zippo zúčastnila na tomto postupe, mohla predložiť tvrdenia, ktoré by podľa nej mohli mať vplyv na obsah sporného nariadenia, konkrétne že „v čase prijatia napadnutého nariadenia predstavovali plánované vyrovnávacie opatrenia vo vzťahu k ich výrobkom najprísnejšiu formu plánovaných vyrovnávacích opatrení, a to tak z hľadiska ich rozsahu, ako aj z hľadiska ich výšky, v porovnaní s opatreniami, ktoré sa týkali iných výrobných odvetví v Spojených štátoch“, že „.mimoriadne prísny charakter opatrenia, ktoré sa týka len jedného podniku a ktoré ho núti v celom rozsahu niesť dôsledky predmetných vyrovnávacích opatrení, alebo aj na skutočnosť, že ich výrobky nesúvisia s výrobkami, na ktoré sa vzťahujú ochranné opatrenia prijaté Spojenými štátmi americkými, takže opatrenia prijaté Komisiou nemôžu kompenzovať účinky uvedených ochranných opatrení“, a že „Komisia tým, že na nich osobitne

[61] Pozri článok 11 ods. 1 ZEÚ, ktorý stanovuje, že „inštitúcie dávajú primeraným spôsobom občanom a reprezentatívnym združeniam možnosť verejne vyjadrovať a vymieňať si názory na všetky oblasti činnosti Únie“.

[62] Pozri v tejto súvislosti pracovný dokument útvarov Komisie, Usmernenia pre lepšiu právnu reguláciu, [SWD(2021) 305 final, bod 1 kapitoly 2], v ktorom Komisia vysvetľuje, že podľa článku 11 ZEÚ „je Komisia povinná viesť rozsiahle konzultácie so zainteresovanými stranami s cieľom zabezpečiť súdržnosť a transparentnosť opatrení EÚ. Konzultácie so zainteresovanými stranami sú dôležitým prostriedkom zhromažďovania dôkazov na podporu tvorby politík.“ Pozri tiež oznámenie Komisie Smerom k posilnenej kultúre konzultácií a dialógu – Všeobecné zásady a minimálne normy pre konzultácie Komisie so zainteresovanými stranami, KOM(2002) 704 v konečnom znení, s. 15 a 16, v ktorom sa stanovujú minimálne normy pre konzultácie, ak „Komisia chce dosiahnuť vstup iných ako zainteresovaných strán do tvorby svojej politiky, skôr než prijme rozhodnutie“.

[63] Pozri napadnutý rozsudok, body 53 až 58.

upriamila pozornosť, prijala diskriminačné opatrenie, hoci mala možnosť vybrať si iné výrobky, ktoré by sa týkali viacerých podnikov, a spravodlivejšie tak rozdeliť predmetné vyrovnávacie opatrenia“. [64]

102. Preto aj keby bola pravda, že Zippo mala akési „všeobecné“ právo byť vypočutá pred prijatím všeobecne platného aktu Komisiou – mimo pôsobnosti článku 41 ods. 2 písm. a) Charty –, Komisia by toto právo za okolností prejednávanej veci neporušila.

103. Z toho vyplýva, že navrhujem, aby Súdny dvor vyhovel aj tretej časti a s ňou aj celému prvému odvolaciemu dôvodu.

B. Dôsledky

104. Podľa článku 61 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor, ak to stav konania dovoľuje, vydať sám konečné rozhodnutie vo veci.

105. V prejednávanej veci táto podmienka nie je splnená.

106. V napadnutom rozsudku Všeobecný súd preskúmal len piaty žalobný dôvod spoločnosti Zippo.

107. Z vyššie uvedených dôvodov považujem tento žalobný dôvod za nedôvodný. Preto je potrebné zamietnuť ho.

108. Keďže však Všeobecný súd nepreskúmal prvý až štvrtý žalobný dôvod, ktoré spoločnosť Zippo uviedla na podporu svojej žaloby a ktoré sa týkajú dôvodnosti sporného nariadenia a čiastočne si vyžadujú preskúmanie zahŕňajúce komplexné posúdenie skutkového stavu, [65] Súdny dvor nedisponuje všetkými potrebnými skutkovými okolnosťami na vydanie konečného rozsudku. [66]

109. V dôsledku toho je potrebné vrátiť vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o zostávajúcich žalobných dôvodoch a tvrdeniach, ktoré mu boli predložené, a o trovách konania sa rozhodne neskôr.

IV. Návrh

110. Na základe vyššie uvedeného navrhujem, aby Súdny dvor:

– zrušil rozsudok z 18. októbra 2023, Zippo Manufacturing a Zippo/Komisia (T-402/20, EU:T:2023:640),

– zamietol piaty žalobný dôvod ako nedôvodný,

[64] Napadnutý rozsudok, bod 88.

[65] Pozri napríklad prvý žalobný dôvod, ktorý sa týka porušenia zásady proporcionality pri výbere dotknutého výrobku. Tento žalobný dôvod si vyžaduje posúdenie otázky, či opatrenia boli vhodné, nevyhnutné a či neprekračovali rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie cieľa, ktorý sledujú.

[66] Pozri analogicky rozsudok z 25. januára 2022, Komisia/European Food a i. (C-638/19 P, EU:C:2022:50, bod 154 a tam citovaná judikatúra).

– vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o zostávajúcich žalobných dôvodoch a tvrdeniach, ktoré mu boli predložené, a

– určil, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.